

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Jana Dvořáka a soudců Jaroslava Vávry a Aleše Korejtky ve věci

žalobců: a) **Obec Čeperka**, IČ 00273449
sídlem B. Němcové 1, 533 45 Čeperka
b) **X**, narozený dne X
bytem X
c) **X**, narozená dne X
bytem X
d) **X**, narozená dne X
bytem X
e) **X**, narozený dne X
bytem X
f) **X**, narozená dne. X
bytem X
g) **X**, narozený dne X
bytem X
h) **X**, narozená dne X
bytem X
všichni zastoupeni advokátem Mgr. Jiřím Nezhybou
sídlem Údolní 33, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, IČ 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

za účasti: **I. CETIN a.s.**
sídlem Českomoravská 2510, 190 00 Praha 9 – Libeň

II. CIDEV1 s. r. o.
sídlem K vodojemu 2430, 150 00 Praha 5 – Smíchov
zastoupená advokátem Mgr. Davidem Kroftou
sídlem Tyršův dům, Újezd 450/40, 118 01 Praha 1- Malá Strana

III. Czech Industrial Development s. r. o.
sídlem K vodojemu 2430, 150 00 Praha 5 – Smíchov
zastoupená advokátkou JUDr. Lucií Poliakovou
sídlem Jakubská 647/2, 110 00 Praha 1 – Staré město

IV. Obec Opatovice nad Labem
sídlem Pardubická 160, 533 45 Opatovice nad Labem
zastoupená advokátem Mgr. et Mgr. Michalem Bouškou
sídlem Teplého 2876, 530 02 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2023,
č. j. KrÚ 81516/2023/78/OMSŘI/Vod

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V dané věci soud ke komplexnímu nesouhlasu žalobců přezkoumává potvrzené územní rozhodnutí o umístění stavby skladové a montážní haly s půdorysem 217,26 m x 109,26 m a o výšce 16,5 m v blízkosti větvení dálnic D11 a D35 umístěné nedaleko od obcí Čeperka a Opatovice nad Labem.

I. Podstata věci a obsah napadené rozhodnutí

2. Osoba zúčastněná na řízení III. (dále jen „žadatel“ či „stavebník“) podala dne 10. 12. 2020 Magistrátu města Pardubic, stavebnímu úřadu (dále jen „stavební úřad“) žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby skladové a montážní haly a souvisejících stavebních objektů. Stavební úřad vydal dne 26. 11. 2021 první vyhovující rozhodnutí, které však bylo k odvolání žalovaným dne 20. 6. 2022 zrušeno.
3. Po doplnění řízení stavební úřad vydal dne 24. 2. 2023 územní rozhodnutí, kterým podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) rozhodl o umístění stavby „Skladová a montážní hala“ na tam vymezených pozemcích v katastrálním území Opatovice nad Labem.
4. Proti shora uvedenému rozhodnutí o umístění stavby bylo podáno celkem pět odvolání, přičemž všichni žalobci v tomto soudním řízení byli mezi odvolateli proti druhému

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

územnímu rozhodnutí o umístění stavby. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím podaná odvolání zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 24. 2. 2023, č. j. MmP 27957/2023 potvrdil. V obsáhlém rozhodnutí čítajícím celkem 32 stran textu byl rekapitulován průběh správního řízení, citována stanoviska a vyjádření orgánů státní správy, a především byl vypořádán větší počet námitek odvolatelů.

II. Žaloba a její obsah

5. Žalobci a) až h) podali v zákonné dvouměsíční lhůtě společnou žalobu, kterou se vymezili proti odvolacímu rozhodnutí žalovaného. K žalobní legitimaci žalobce a), tedy obce Čeperka uvedli, že záměr je umístován v těsném sousedství obce a přináší s sebou řadu negativních vlivů na kvalitu prostředí pro obyvatele obce, tj. dopravní zátěž a s tím související hluk, prašnost, vibrace. Dopravní napojení bude z velké části vedeno přes území obce. V sousedství záměru jsou též nemovitosti ve vlastnictví obce. Žalobci b) až h) se rovněž cítí být přímo dotčeni na kvalitě prostředí umístěným stavebním záměrem. Každý z nich je vlastníkem či spoluvlastníkem nemovitostí situovaných v blízkosti povolovaného záměru.
6. Žalobní námitky lze, rovněž dle členění v samotné žalobě, identifikovat následně.
7. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a nevypořádání se s odvolacími námitkami. Žalovaný nereagoval na obsah podání žalobce a) ze dne 31. 8. 2023, kterým se odvolatel vyjadřoval k podkladům rozhodnutí. Nedostatečně byly vypořádány námitky k otázce vlivu osobní automobilové dopravy, námitka souhlasu vlastníka pozemků dotčených záměrem, námitka nedostatečně určeného účelu záměru. Nedostatečné vypořádání spárují též v otázkách vlivu na propustnost území, zhoršení kvality prostředí a negativního dotčení zemědělského půdního fondu. Žalobci poukazují na to, že již v průběhu řízení namítali nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí stavebního úřadu, na kterou nebylo odpovídajícím způsobem reagováno. Nelze postupovat tak, že se stavební úřad a případně též žalovaný sice vyjádří ke všem námitkám, avšak toto vyjádření neobsahuje seznatelné důvody, proč je námitka považována za lichou či mylnou.
8. Mezi konkrétní námitky pak žalobci zařadili nedostatek souhlasu vlastníka pozemků dotčených záměrem dle § 184a stavebního zákona. Vlastníkem devíti konkrétně označených pozemků dotčených záměrem není žadatel a stavebník, nýbrž obec Opatovice nad Labem. Správní spis obsahuje písemný souhlas starosty obce Ing. X spolu s razítkem obce. Udělení souhlasu však náleží do samostatné působnosti obce, souhlas nebyl projednán radou obce a rada obce svoji pravomoc starostovi nesvěřila. Žalovaný se námitkou zabýval jen obecně poté, co nejprve nedostatek souhlasu stavebnímu úřadu vytkl a stavební úřad se věcí poté již řádně nezabýval. Žalobci mají stále pochybnosti o udělení souhlasu obcí Opatovice nad Labem. K této námitce ještě žalobci připojili odkaz na platný a závazný výsledek místního referenda ze dne 13. 1. a 14. 1. 2023, které ve výsledku zastupitelstvo obce zavázalo k učinění veškerých možných kroků proti předmětnému záměru skladové a montážní haly. Dle závěrů referenda měl být souhlas obce odvolán či k němu nemělo být stavebním úřadem přihlíženo.
9. V dalším okruhu námitek žalobci poukazovali na přímé nedostatky dopravního řešení záměru, jež souvisí s možným zvýšením hluku zejména z osobní dopravy v případě žalobce a) nebo s dopadem na kvalitu prostředí v případě zbývajících žalobců. Žalobci uvedli, že závazné stanovisko krajské hygienické stanice a závěr o neposuzování záměru dle zákona

EIA mají za chybná. Vyžádaná revizní stanoviska v odvolacím řízení nebyla dostatečná, byla nepřezkoumatelná a neřešila námitky žalobce a). Případně posouzení negativních vlivů záměru bylo přesunuto do dalších fází řízení. Ministerstvo zdravotnictví ve svém závazném stanovisku bez dalších důvodů uvedlo, že není pravdou, že záměr by nebyl řešen z hlediska hluku z dopravy. Ani stanovisko Ministerstva životního prostředí k závěrům o EIA jakkoli neřešilo otázku negativního vlivu osobní dopravy.

10. S námitkou nedostatků v závazných stanoviscích žalobci spojili námitku nedostatečného vypořádání vlivu osobní dopravy, která bude mít vliv na obě přilehlé obce. Sám žalovaný v rozhodnutí připustil, že osobní doprava může být odvedena do přilehlých obcí, a to v souvislosti s tím, že v hale mohou pracovat obyvatelé okolních obcí. Na druhé straně však dopady záměru v tomto ohledu bez důvodů relativizuje, jeho závěry tak jsou nepodložené. Žalobci nesouhlasí s předpokladem žalovaného, že kromě osobní dopravy z Čeperky a Opatovic nad Labem bude k osobní dopravě používána nová příjezdová komunikace. Žalobci mají naopak za to, že osobní doprava z dalších blízkých obcí bude vedena přes území žalobce a) či okolo nemovitostí ve vlastnictví zbývajících žalobců. Řešení dopadů dopravy (hluk, prašnost, vibrace a znečištění) nemůže být přesunuto do dalších stupňů povolovacího procesu.
11. Žalobci dále poukazovali na to, že účel stavby je nejasně, resp. nekonkrétně stanoven. V návaznosti na nejasné využití haly může příjezdová komunikace SO132 negativně ovlivňovat i další přilehlé plochy. V opakovaném řízení stavební úřad po vyžádání doplnění vyšel z toho, že hala má sloužit pro skladování běžného spotřebního zboží a pro výrobky z lehké produkce. Takové určení dle žalobců stále neumožňuje dostatečné posouzení vlivů budoucího užívání stavby.
12. Žalobci b) až h) dále namítali, že nesprávně byly vypořádány jejich námitky k narušení kvality prostředí novou dopravou. V této souvislosti odkázali na nepřezkoumatelnost potvrzujícího závazného stanoviska nadřízeného orgánu územního plánování. Revizní stanovisko se námitkou mělo vypořádat ve vztahu k cílům a úkolům územního plánování a nikoli odkázat na rozhodnutí stavebního úřadu, resp. žalovaného.
13. V souvislosti s dopady v oblasti cílů a úkolů územního plánování žalobci též napadli to, že se nadřízený orgán v revizním stanovisku z 18. 7. 2023 ani poté žalovaný řádně nevypořádali s námitkou žalobce a) o tom, že příjezdová komunikace SO132 má být umístěna v ploše NZ – zemědělsky obhospodařované půdy, kde je však takové využití nepřípustné. Záměrem dojde k narušení prostupnosti krajiny z ekologického pohledu.
14. Konečně poslední námitkou žalobců je poukaz na nedostatek posouzení realizace záměru v souvislosti s ochranou zemědělského půdního fondu (dále jen „ZPF“). Vyhovující závazné stanovisko prvostupňového orgánu ochrany ZPF totiž neřeší dostatečně zásady plošné ochrany ZPF. Stran záboru ZPF neobsahuje žádné úvahy o nezbytnosti záboru a neodůvodňuje závěr o absenci vlivu stavby na hydrologické a odtokové poměry v území. Revizní stanovisko Ministerstva životního prostředí ze dne 18. 7. 2023 závazné stanovisko orgánu I. stupně pouze drobně a obecně doplnilo o povinnost zachovat vodní režim a zachování stávající meliorace svedené do nového drénu. Takto stanovené podmínky žalobci považují za neurčité a nevymahatelné. Problém se pouze nepřípustně přenáší do dalších fází řízení. Žalovaný se spornou otázkou sám nijak nezaobíral a pouze převzal závěry ze

závazného stanoviska. Obě stanoviska jsou nepřezkoumatelná a nepřezkoumatelné je pak v daném důsledku i napadené rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného a osob zúčastněných na řízení

15. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Žalobní legitimaci žalobců nezpochybňoval. Doplnil, že pozemky žalobce a) jsou umístěny nejméně 210 m vzdušnou vzdáleností od záměru haly. Nesouhlasil s námitkami nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, neboť se ke všem odvolacím námitkám vyjádřil. K podání žalobce a) ze dne 31. 8. 2023 uvedl, že se jednalo o vyjádření k podkladům rozhodnutí a nikoli o odvolání či jeho doplnění. Připomněl zásadu koncentrace uvedenou v § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“). Přesto bylo na námitky reagováno, neboť se jednalo o shodné námitky, které byly uváděny již v průběhu řízení. Též u námitek sousední obce se tak musí jednat o skutečnosti, které mohou mít vliv na přímé dotčení na právech.
16. Ke konkrétním námitkám žalovaný uvedl následující. Souhlas obce Opatovice nad Labem byl dán, nebyl vzat zpět a z těchto takto uvedených a popsanych skutečností bylo vycházeno v napadeném rozhodnutí. Rovněž nesouhlasil s tím, jaký vliv přisuzují žalobci výsledkům místního referenda. Závazná (revizní) stanoviska dotčených orgánů považuje za přezkoumatelná. Případné negativní vlivy záměru byly zhodnoceny a umístění stavby za stanovených podmínek je možné. Odkázal na zpracovanou hlukovou studii vlivů dopravy. Dopravní napojení bylo rovněž posouzeno a vyjádřily se k němu příslušné orgány. Tvzení žalobců o závažném navýšení osobní dopravy skrze obce Čeperka a Opatovice nad Labem považuje za nepodložené a zavádějící. Určení záměru účelu stavby považuje po doplnění za dostatečné. Záměr se nachází mimo zástavbu, pohoda bydlení není ohrožena. Odmítl nesoulad stavby s územním plánem, otázka prostupnosti krajiny byla v rozhodnutí dostatečně vypořádána. Taktéž odmítl tvrzení, že pouze převzal závěry jiných orgánů ze závazných stanovisek. Nesouhlasil s nedostatkem posouzení věci z pohledu záboru ZPF.
17. Stavebník – osoba zúčastněná na řízení III. se k žalobě podrobně vyjádřil s tím, že námitky označil za nedůvodné, účelové a nezakládající se na pravdě. Navrhl zamítnutí žaloby s tím, že jak stavební úřad, tak žalovaný se řádně se všemi námitkami vypořádali, a to i přes to, že některé z nich lze považovat za nadbytečné a zjevně neodůvodněné. Rozhodnutí má za zákonné a řádně odůvodněné. Odmítl opakovanou tezi nepřezkoumatelnosti rozhodnutí vznesenou žalobci. Ve svém podrobném vyjádření poté detailně a přesvědčivě negativně reagoval na veškeré námitky žalobců a vyvracel jejich žalobní tvrzení. Obecně pak poukázal na to, že žalovaný nebyl povinen za všech okolností dávat podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument žalobců. Soud k tomu uvádí, že při hodnocení jeho vyjádření samozřejmě bere na vědomí to, že stavebník jistě má účelný zájem na tom, aby napadené vyhovující rozhodnutí obstálo v soudním přezkumu.
18. Osoba zúčastněná na řízení II. měla rovněž žalobu za nedůvodnou. Odmítl námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí vznesené žalobci. Vyvracela námitky týkající se závazných stanovisek. Souhlas obce Opatovice nad Labem dle § 184a stavebního zákona považovala za správně vyhodnocený. Pozdější referendu zavázalo orgány obce a nikoli správní orgány. Námitky k nezhodnoceným dopadům zvýšené dopravy označil za vykonstruované a nepodložené. Případnou úpravu provozu v budoucnu považoval za možnou. Negativně a odkazem na napadené rozhodnutí se vymezil též proti námitkám neurčitého účelu stavby haly, narušení kvality prostředí (pohody bydlení) a námitkám

souvisejícím s ochranou ZPF a změnou poměrů v místě. K tomuto poslednímu okruhu námitek odkázal na platný územní plán obce Opatovice nad Labem.

19. Obec Opatovice nad Labem – osoba zúčastněná na řízení IV. k žalobě uvedla, že souhlas obce dle § 184a stavebního zákona byl platně udělen. Rada obce Opatovice nad Labem svěřila danou působnost starostovi obce. Záležitost byla přezkoumána Ministerstvem vnitra jako dozorovým orgánem. Odvolání souhlasu v návaznosti na výsledky místního referenda orgány obce neprojednávaly. Stavební orgány tedy neměly důvod postupovat jinak.

IV. Replika žalobců

20. Žalobci na vyjádření žalovaného reagovali replikou, ve které detailněji rozebrali skutečnosti svědčící pro aktivní legitimaci žalobce a) – obce Čeperka, ke které se vyjádřil žalovaný. Setrvali na tom, že námítka žalobců nebyly vypořádány, zejména co se týče navýšení dopravy, která se již nyní v obci Čeperka projevuje. Obec Čeperka hájí především zájmy svých občanů. Setrvali na námitce absence souhlasu obce Opatovice nad Labem a taktéž setrvali na tom, že do současné doby nevědí, co přesně v hale bude vyráběno nebo skladováno.

V. Posouzení věci soudem

21. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobami k tomu oprávněnými (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
22. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného ve smyslu § 75 odst. 1 s. ř. s.

V.a. Obecně k přezkumu žalobních námitek

23. Zcela na úvod, než přistoupí k samotnému zhodnocení výsledků přezkumu rozhodnutí v rozsahu, jak jej napadli žalobci, považuje soud za podstatné uvést zásadní obecné teze, kterými je třeba se řídit při přezkumu v rámci správního soudnictví. Žalobci předložili soudu různé námítka, které zčásti formulovali obecně, zčásti konkrétně. Vcelku však platí, že žalobní námítka jsou vyjádřením setrvalého nesouhlasu žalobců s povolovaným záměrem, a tedy i opakováním jejich námitek, se kterými se již zabýval jak žalovaný, tak stavební úřad. K takto opakovaně koncipovaným námitkám pak přistoupily námítka navazující na další podklady, které by opatřeny v průběhu odvolacího řízení. Námítka žalobců jsou v některých jejich částech vedeny jaksi obšírně a porůznu se vzájemně prolínají. Soud připomíná, že napadené rozhodnutí a rozhodnutí orgánu I. stupně tvoří pro účely soudního přezkumu jeden celek. Pokud tedy žalovaný souhlasil se závěry stavebního úřadu, nebylo nutné předchozí argumentaci nutně opakovat, a to i přes případný setrvalý odpor žalobců.
24. Ostatně stejně tak může učinit i soud, pokud na závěrech správních orgánů nedostatky neshledá. Nebude nutné opakovat jejich závěry, či popřípadě jinými slovy sdělovat opětovně totéž. K tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7.

2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47.

25. Žalobci vytykají správním orgánům, že byť se dle jejich tvrzení námitkám věnovaly a reagovaly na ně, nečinily tak dostačujícím způsobem, aby z odůvodnění rozhodnutí bylo zřejmé a jasné, proč námitkám nebylo dáno za pravdu. K tomu soud považuje vhodné připomenout, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku či její specifikaci (ve vztahu k soudům srov. např. odst. 61 rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Van de Hurk v. Nizozemí*, dostupné na stránkách tohoto soudu <https://hudoc.echr.coe.int>).
26. Orgán veřejné moci může na určitou námitku reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy, minimálně implicitně, vypořádá. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí způsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Takovýto přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivity a hospodárnosti řízení.
27. Zároveň je nutné dodat, že rozsah reakce soudu na konkrétní námitky je co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry. Proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení. K tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-13; všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz. Ústavní soud v této souvislosti konstatoval, že *„není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“* (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; dostupné na nalus.usoud.cz). Takové přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který by ohrožoval funkčnost těchto orgánů, především pak jejich schopnost efektivně (zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu) plnit zákonem jim uložené úkoly. K tomu lze ještě uvést, že povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamená, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, když jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19).
28. Dále platí, že samu okolnost, že soud nepřisvědčil argumentaci účastníka řízení, nelze bez dalšího považovat za porušení jeho práv. Právo na spravedlivý proces nelze vykládat tak, že jde o právo jednotlivce na vyhovění jeho návrhu či na rozhodnutí v jeho prospěch (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 10. 2011, sp. zn. III. ÚS 2773/11).

V.b. K námitkám nepřezkoumatelnosti rozhodnutí

29. Zcela na úvod vypořádání tohoto okruhu námitek soud uvádí, že rozhodnutí žalovaného nemá za nepřezkoumatelné, neboť je z něho zřejmé, jak bylo rozhodnuto, na základě, jakých skutečností a tyto skutečnosti zřejmě plynou z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jak již soud citoval výše, dle rozsudku NSS č. j. 8 Afs 267/2017-38, ze dne 27. 2. 2019, platí, že *„Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán, resp. soud podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat.“* Tedy skutečnost, že žalovaný (opětovně) nedal za pravdu námitkám žalobců, není znakem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, pro kterou by soud musel rozhodnutí zrušit.
30. Ostatně sami žalobci v úvodní části žaloby námitku nepřezkoumatelnosti spojili s dalšími konkrétními námitkami, které dle jejich názoru žalovaný nesprávně či nedostatečně vypořádal (souhlas vlastníka pozemků, nejasnost účelu záměru, vliv na kvalitu prostředí atd.). Z toho plyne, že byli schopni se v rozhodnutí zorientovat, identifikovat části odůvodnění, které jim jsou nevyhovující. Soud proto tyto konkrétní okruhy námitek vypořádá níže s tím, že případně bude reagovat i na tvrzenou nedostatečnost odůvodnění, jak uvádí žalobci. Nepřezkoumatelnost není dána tím, že žalobci měli jinou představu o podobě a případně též rozsahu vypořádání svých námitek. Ke všem žalobním námitkám, které měly z většiny svůj předobraz v námitkách odvolacích, se žalovaný vyjádřil a reagoval na ně. Rovněž na straně 25 napadeného rozhodnutí žalovaný reagoval na námitku nepřezkoumatelnosti uvedenou v odvolání a konstatoval, že stavební úřad se všemi vznesenými námitkami řádně zabýval. Výslovně poukázal na to, jak bylo naloženo s námitkou hluku ve vztahu posuzování EIA.
31. Žalobci namítli, že žalovaný vůbec nereagoval na podání žalobce a) ze dne 31. 8. 2023 obsahující vyjádření k podkladům rozhodnutí. K uvedenému soud uvádí, že vyjádření k podkladům nelze považovat ve svém smyslu za samostatné podání, které by žalobci dalo možnost libovolně rozšířit odvolací námitky limitované zásadou koncentrace dle § 89 odst. 2 správního řádu. Jeho účel je odlišný a žalovaný neměl povinnost na skutečnosti v něm uváděné přímo a výslovně reagovat. Z citovaného podání je zřejmé, že žalobce a) tímto reaguje především na zajištěná revizní závazná stanoviska nadřízených orgánů. Typicky namítá problematiku hluku a dalších dopadů z osobní dopravy spojenou se stanoviskem Ministerstva zdravotnictví, problematiku EIA opírající se o sdělení Ministerstva životního prostředí. Námitky směřují do nedostatečného vypořádání se s možnými vlivy osobní dopravy. Žalobce dále ve vyjádření setrvává na nedostatečném vypořádání námitky týkající se ochrany ZPF. I tato námitka je vypořádána žalovaným samostatně, a to i ve vztahu k melioracím. Žalobci též cílili námitky do stanoviska, jež se týkalo územního plánování a

možných negativních vlivů stavby. I zde soud uvádí, že tento okruh námitek je pojednán žalovaným samostatně.

32. Skutečnost, že žalobci s vyzněním revizních závazných stanovisek získaných v průběhu odvolacího řízení nebyli spokojeni a na tato reagovali, neznamena, že žalovaný byl povinen výslovně na toto podání žalobce reagovat. Jak již soud uvedl, vypořádání konkrétních věcných okruhů námitek se bude věnovat níže.
33. Obecně k závazným stanoviskům vydaným dle § 149 správního řádu platí, že tato *„nejsou rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu ani § 65 s. ř. s., neboť sama o sobě nezakládají, nemění, neruší nebo závazně neurčují práva nebo povinnosti. Soudní přezkum jejich obsahu je v souladu s čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod umožněn až v rámci konečného rozhodnutí dle § 75 odst. 2 s. ř. s.“* (k tomu viz. rozsudek NSS soudu ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2 As 75/2009-113). Rozhodující správní orgán není povinen ze závazného stanoviska citovat ani přebírat detailní pasáže. Obsah závazných stanovisek tedy ani nemusí nutně být přímou odpovědí na odvolací námitky, což však má být v obecné rovině obsahem odvolacího rozhodnutí. Nadřízený správní orgán prvotně přezkoumává z hlediska své odborné či rezortní působnosti závazné stanovisko prvostupňové, přitom může vycházet, a zpravidla tomu tak bude, i z obsahu odvolacích námitek. Na tyto námitky však výslovně odpovídat nemusí. Soud se bude v základní rovině obsahem stanovisek a revizních stanovisek zabývat v rámci přezkumu konkrétních žalobních námitek (hluk vyvolaný dopravou, ochrana ZPF, soulad s územním plánem). *Rozsah přezkumu zákonnosti závazného stanoviska zahrnuje rovněž posouzení, zda jeho obsah alespoň v základní rovině odpovídá požadavkům kladeným na odůvodnění správního rozhodnutí* (rozsudek NSS ze dne 22. 10. 2009, č. j. 9 As 21/2009-150, č. 2381/2011 Sb. NSS).

V.c. Souhlas obce Opatovice nad Labem jako vlastníka pozemků, dopady místního referenda

34. Žalobci namítali nedostatek souhlasu obce Opatovice nad Labem jako vlastníka devíti konkrétních pozemků dotčených záměrem, který je potřebný dle § 184a stavebního zákona. Správní spis dle žalobců obsahuje nedatovaný písemný souhlas starosty obce Ing. X na výkresu spolu s razítkem obce. Souhlas však patří do pravomoci rady obce, která k tomu starostu nepověřila. Dále poukázali na výsledek místního referenda z 13. 1. 2024 a 14. 1. 2024, které ve výsledku uložilo orgánům obce učinit veškeré možné kroky k zabránění výstavby haly. Správní orgány tyto námitky vypořádaly jen okrajově, k výsledku referenda měly přihlédnout.
35. Podle § 102 odst. 3 věta před středníkem zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení) *rada obce zabezpečuje rozhodování ostatních záležitostí patřících do samostatné působnosti obce, pokud nejsou vyhrazeny zastupitelstvu obce nebo pokud si je zastupitelstvo obce nevyhradilo; rada obce může tyto pravomoci zcela nebo zčásti svěřit starostovi nebo obecnímu úřadu.*
36. Ještě předtím, než soud přistoupí k vypořádání této námítky, je na místě se zabývat rozsahem věcné legitimace žalobců v soudním řízení. Tuto otázku je třeba zodpovědět ve spojení s jejich účastenstvím v územním řízení. V územním řízení je věcná legitimace vlastníků sousedních nemovitostí, což je i případ žalobce a), založena dotčením jejich vlastnického, resp. jiného věcného práva k těmto sousedním nemovitostem. Tato skutečnost ostatně zakládá jejich účastenství v územním řízení [§ 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona].

Tím je předurčen také rozsah námitek, které jsou vlastníci sousedních nemovitostí oprávněni v územním řízení uplatnit (§ 89 odst. 4 věta druhá a čtvrtá ve spojení s odst. 3 částí věty za středníkem stavebního zákona).

37. Ve stejném rozsahu pak náleží vlastníkůům sousedních nemovitých věcí jakožto žalobcům aktivní věcná legitimace v soudním řízení. Vlastníci sousedních nemovitostí jsou proto oprávněni napadnout územní rozhodnutí pouze takovými námitkami, které souvisejí s ochranou jejich vlastnického (popř. jiného věcného) práva k nemovitým věcem. Naopak jim nepřísluší námitky, jejichž prostřednictvím by se dovolávali ochrany práv třetích osob, popř. respektování veřejného zájmu, aniž by tento aspekt, jakkoliv přímo souvisel s ochranou jejich vlastnického práva (typicky skrze institut soukromoprávních námitek, např. v rámci kategorie pohody bydlení, resp. kvality prostředí).
38. Pokud by se soud věcně zabýval námitkami žalobců, které nesouvisejí s ochranou jejich vlastnického práva k nemovitostem, posunul by žalobce z pozice osob namítajících zkrácení svého veřejného subjektivního práva do pozice dohlážitelů nad zákonností postupu a rozhodnutí správních orgánů. Takové postavení ovšem žalobcům coby soukromým fyzickým osobám v dané věci nenáleží a nenáleží ani obci i v případě vlastnictví sousedních pozemků; žalobcům tedy nelze přiznat postavení garanta zákonnosti rozhodování správních orgánů a ani subjektu oprávněného podat žalobu ve veřejném zájmu (§ 66 s. ř. s.). Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86 dovodil, že *„(s)oudní řád správní je svojí povahou, obrannou, normou. Není normou, kontrolní, která by umožňovala komukoliv iniciovat, prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví, kontrolu jakéhokoliv úkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právní ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob. Hraničním kritériem pro žalobní legitimaci je právě tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. Nikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv.“*
39. Není tedy na místě se uvedenými námitkami o nedostatku souhlasu obce a vlivu místního referenda zabývat. Nadto, správní orgány námitky nedostatku souhlasu stručně a věcně vypořádaly. Toto vypořádání není v rozporu s obsahem správního spisu a odpovídá reálné situaci věci, neboť souhlas obce byl udělen a nebyl později vzat zpět. Přitom možnost odvolání souhlasu nebyla pro obec vyloučena. Na tuto skutečnost správní orgány správně odkázaly a za této situace neměly další možnosti či dokonce povinnost, námitku třetích osob dále řešit. Obdobné posouzení platí o závěrech a dopadech místního referenda, které zavazuje orgány obce. V nyní aktuální věci se výsledné závěry referenda ocitly v rozporu s předchozí projevenou vůlí reprezentace obce. Bylo na orgánech obce odvozených z voleb na základě principu zastupitelské demokracie, jak při vědomí své odpovědnosti s výsledkem referenda projevujícím stanovisko odvozené z principu přímé demokracie, naloží. Zákon o místním referendu, zákon o obcích, či dokonce stavební zákon nebo správní řád nedávají zřejmý návod, jak tuto konkrétní vzniklou situaci řešit či ji ještě lépe předcházet. Žádný právní předpis pak nestanoví, že závěr referenda je závazný za každých okolností a pro všechny. Zvážení veškerých možností je tak na vůli vedení obce. Nejedná se o aspekt, který má být posouzen stavebním úřadem.
40. Z uvedených důvodů a dle shora uvedeného posouzení námitek soud nepřistoupil k dokazování listinami (sdělení Ministerstva vnitra ČR, výsledek šetření a usnesení rady

obce), které žalobci připojili ke své replice. Pokud žalovaný první rozhodnutí stavebního úřadu zrušil pro absenci souhlasů, nejednalo se výslovně a právě o souhlas obce Opatovice nad Labem, souhlasy byly v řízení následně doplněny. Dále soud dodává, že mu z úřední činnosti (žaloba týkající se místního referenda vedená pod sp. zn. 52 A 62/2022 či návrh na zrušení usnesení zastupitelstva pod sp. zn. 52 A 72/2023) jsou známy skutečnosti, že mezi obyvateli v obci Opatovice nad Labem panují v některých oblastech neshody, které souvisí i s politickou soutěží na místní úrovni. Rovněž lze doplnit, že po vydání žalobou napadeného rozhodnutí Ministerstvo vnitra ČR vyšetřilo dne 10. 1. 2024 podnět jednoho ze zastupitelů a shledalo, že souhlas byl starostou oprávněně vydán, neboť mu rada obce tuto pravomoc svěřila. Pozdější námitky žalobců k uvedenému výsledku jsou dle soudu nepodložené.

V.d. Dopravní řešení a možný vliv osobní dopravy, kvalita prostředí

41. Žalobci namítali nedostatečné posouzení dopadů zvýšení hluku pocházejícího z nárůstu dopravy. Zejména uváděli, že nebyly odpovídajícím způsobem vyhodnoceny a posouzeny dopady možné osobní dopravy od osob, které budou pracovat v hale, s tím že mohou dojíždět z blízkých obcí přes obec Čeperka nebo Opatovice nad Labem a nikoli po nově vybudované komunikaci. Namítají nedostatečnost závazných stanovisek ve vztahu k osobní dopravě. Případné pozdější možné osazení dopravního značení za účelem omezení případného provozu mají za nedostatečné řešení.
42. Soud předně konstatuje, že povolovaný záměr není plánován do bezprostředního sousedství obývané zástavby. Nachází se severně od obce Čeperka v k.ú. Opatovice nad Labem, a to v oblasti věnované průmyslu či výrobě. Nedaleko jsou situované další haly a stavby průmyslového či zemědělského rázu. Obytné domy, včetně domů žalobců b) až h) jsou vzdálené přibližně 500 metrů.
43. Žalovaný se touto oblastí námitek zabýval na stranách 19 až 24 napadeného rozhodnutí a stavební úřad na stranách 31 až 33 svého rozhodnutí. V závazných stanoviscích nejsou otázky osobní dopravy věnovány podstatné pasáže, jelikož podstatné možné budoucí dopravní zatížení bylo řešeno především z pohledu dopravní regulace nákladní dopravy a obsluhy haly po nově zbudované komunikaci, která skrze obce nevede. Tato komunikace je podmiňující stavbou záměru. Případný dopad nákladní dopravy byl kvantifikovatelný, a proto též jej bylo možné odpovídajícím způsobem regulovat. Jak Ministerstvo zdravotnictví, tak Ministerstvo životního prostředí žalobci namítané důsledky vlivu osobní dopravy neaprobovaly. Nejedná se o stavbu například nákupního centra, které by již o své podstatě závažnou osobní dopravu generovalo a bylo by pak na místě i toto potenciální zatížení řešit. Soud proto nepovažuje za vadu, že podkladová stanoviska vliv osobní dopravy neřešila. Ve věci byla zpracována hluková, rozptylová studie.
44. Žalovaný na stranách 16 a 24 napadeného rozhodnutí uvedl, že může dojít k nízkému navýšení osobní dopravy v obcích, dopady jsou velice obtížně kvantifikovatelné. Soud k tomu dodává, že sami žalobci uvedené argumenty vznášejí, avšak bez jakéhokoli konkrétního, natož odborného podkladu. Není pak zřejmé, jak by jejich námitka měla být lépe uchycena. Žalovaný uvedl, že jakýkoli jiný záměr v oblasti určené k výstavbě by mohl přinést menší zátěž dopravou s tím, že vzhledem k existenci nové příjezdové komunikace lze i osobní dopravu regulovat dopravním značením. To vše při budoucím vyhodnocení dopravy za provozu. Takové řešení nemá soud za a priori chybné a účelové, případně takové,

které by řešení problému mělo odsouvat do budoucna. Argumentace vytíženosti policie a možnou nevymahatelnost regulace soud nepřijímá.

45. K otázce zhoršení kvality prostředí soud toliko doplňuje, že tato byla svázána především opět s tvrzením o navýšení dopravy. Možné zhoršení kvality prostředí v obci v pojetí žalobců bylo svázáno především s hlukem, prašností, vibracemi a znečištěním ovzduší, což jsou právě běžné podstatné znaky dopadů automobilové dopravy. Právě tyto možné projevy potenciálně vedoucí ke zhoršení kvality prostředí mohou být zkoumány za účelem možné budoucí regulace této zbytkové dopravy. Nadto je soud spolu se správními orgány za jedno v tom, že naprostá většina osobní dopravy bude vedena po nové příjezdové komunikaci, která je lepším i dopravně výhodnějším (např. hledisko pohodlnosti a délky jízdy) napojením povolaného záměru.

V.e. Nejasnost účelu stavby

46. S námitkou nedostatečně určeného účelu stavby, jenž by mohl mít potenciální dopad do práv žalobců v tom smyslu, že některé způsoby využití mohou mít více negativních dopadů, soud nesouhlasí. Žalobci si v žalobě na námitku v podstatě odpověděli sami. Stavební úřad po zrušení jeho prvního rozhodnutí vyzval stavebníka k doplnění (viz strana 31 jeho rozhodnutí) a bylo tak stanoveno, že hala bude sloužit pro skladování běžného spotřebního zboží, případně výrobků produkce lehké výroby v hale s vyloučením nebezpečných hořlavých látek. Žalovaný na tyto závěry na straně 26 napadeného rozhodnutí odkázal. Soud k tomu nemá námitky.
47. Soud má za to, že takto stanovený účel, resp. míra jeho konkretizace je dostačující. Žalobci zmíněný předpis, tj. vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, jakoukoli bližší míru konkretizace účelu užívání stavby nestanoví. Soud dává za pravdu žalobcům v tom, že dopady záměru stavby lze určit až poté, co bude znám záměr užívání. Nelze však z toho již dovozovat, že posouzení dopadů se má odehrávat v takové rovině podrobnosti, že budou pro možné budoucí využití řešeny rozdíly v tom, zda v hale budou uskladněny např. potraviny, zahradní technika, nebo stavebnice LEGO. Takový postup by byl v rozporu se zásadou efektivity. Případné bližší vyhodnocení by nemělo vliv na povolení stavby. Žalobci sami nepřišli s konkrétním a podloženým tvrzením (např. o nebezpečném provozu), které by jim otevřelo cestu k tomu, aby správní úřady měly důvod účel užívání stavby blíže zkoumat.
48. K tomu je třeba připomenout, že stanovený účel užívání má svoji variabilitu, kterou lze dovodit z § 126 a částečně též z § 81 stavebního zákona. Realizuje-li se totiž v určitém prostoru stavby takový účel užívání, který oproti stanovenému účelu v kolaudačním rozhodnutí nevyžaduje změny v jeho stavebně technickém uspořádání, nemůže ohrozit zdraví a život nebo životní prostředí, pak k takovéto změně ve způsobu užívání stavby není ani třeba rozhodnutí stavebního úřadu o povolení změny v užívání stavby.
49. Zde povolaný konkrétní záměr skladové a montážní haly je v souladu s územně plánovací dokumentací. Soud již pak nemůže hodnotit otázku jinou související s účelem, a to, že stavebník s předstihem blíže nezná, co bude v hale skladováno. V krajíně tak vyrostě objemná hala, která si patrně bez přímého a konkrétního přechozího účelu teprve bude hledat své zákazníky. Uvedená skutečnost je však otázkou územně plánovací regulace obce Opatovice nad Labem, která pro dané účely vymezila určené území.

V.f. Rozpor s územním plánem

50. Žalobci uváděli, že nově vybudovaná příjezdová komunikace (objekt SO 132) je umístěn na ploše NZ vymezené územním plánem s tím, že takové využití zemědělsky obhospodařované půdy (plocha NZ) je nepřípustné. V té souvislosti napadali revizní závazné stanovisko orgánu územního plánování ze dne 18. 7. 2023.
51. Ani této námitce soud nepřisvědčil. Předně soud uvádí, že tvrzení žalobců o tom, že nadřízený orgán územního plánování se bez důvodu odchýlil od svého dřívějšího stanoviska, je zavádějící. Žalobci v žalobě ono odchýlení nespecifikovali, soud toto tvrzení byl nucen dohledat v jejich vyjádření ze správního řízení ze dne 31. 8. 2023. Vliv účelové komunikace SO 132 na sousední pozemky nelze bez dalšího vykládat tak, že se jedná o vliv způsobený dopravou. Orgán územního plánování by skutečně vypadl ze své role, pokud by se jal posuzovat dopady dopravy na hygienické limity. Tuto kompetenci si však ve svém prvním stanovisku nepřivlastnil.
52. Jak v revizním závazném stanovisku z 18. 7. 2023, v rozhodnutí stavebního úřadu na straně 33 a především na stranách 6 až 15 a poté 25 až 29 napadeného rozhodnutí, je řádně odůvodněn závěr bezrozpornosti povolovaného záměru s územním plánem obce Opatovice nad Labem. Pokud se s tím žalobci neztotožnili, nelze jednoduše dovozovat, že rozhodnutí je v tomto nezákonné. Územní plán u plochy NZ – zemědělsky obhospodařovaná půda připouští v doplňkovém využití stavby, zařízení a způsob využití slučitelné s hlavním využitím resp. přípustným využitím hlavním např. účelové komunikace a cesty zajišťující prostupnost krajiny. Jedním z cílů a účelů prostupnosti krajiny je i prostupnost pro člověka, tedy doprava. Ostatně pojem účelová komunikace je pojmem dle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích.
53. K uvedenému je třeba po shlednutí projektové dokumentace doplnit, že účelová komunikace je vedena v těsné blízkosti silnice I. třídy a též dálnice D35 a nikoli celá se nachází na ploše NZ. Umístění komunikace na ploše NZ je situováno na menší části při jejím okraji a vybudováním komunikace nevzniknou neobhospodařovatelné zbytkové plochy a nedojde tak ani k narušení hydrologických a odtokových poměrů v místě.

V.g. Rozpor s ochranou zemědělského půdního fondu

54. Žalobci nesouhlasili s tím, jak byla v souvislosti s realizací záměru posouzena otázka odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu. Zábor půdy nebyl řádně odůvodněn, nebyly řádně posouzeny dopady záměru v území, včetně odtokových poměrů.
55. Soud ani těmito námitkám nemůže vyhovět. Je na místě obecně poznamenat, že námitky žalobců jako účastníků řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, spočívající v rozporu povolovaného záměru se zásadami ochrany ZPF, námitky rozporu s územním plánem a rovněž námitky nejasného účelu stavby mohou jen velice obtížně obstát ve smyslu přípustnosti samy o sobě. Tyto námitky bylo na místě svázat s dalším tvrzením, ze kterého by bylo myslitelné možné dovodit, že konkrétní práva žalobců k určitým věcem mohou být přímo dotčena. Zde podstatná část tvrzení žalobců absentuje. Nejvíce se uvedené projevilo v okruhu námitek nedostatku souhlasu vlastníka pozemků. I přes uvedenou skutečnost se soud námitkami zabýval, byť tak mohl činit jen velmi obecně, neboť námitky nebyly výslovně spojeny s konkrétním tvrzením o zásahu do práv žalobců. Tento zásah byl v žalobě obecně spatřován ve vlivu dopravy, potažmo zhoršení kvality prostředí. Nelze však

připustit, aby uvedený stavební záměr, byť objemově velká hala, byl přezkoumáván z hledisek, které žalobcům výslovně nenáleží či je lze dovozovat jen velice zprostředkovaně.

56. O odnětí pozemků ze ZPF stavebník řádně požádal, doložil potřebné podklady. Stavební úřad vycházel ze stanoviska krajského úřadu ze dne 14. 4. 2022 a na toto na straně 33 rozhodnutí odkázal. Závazné stanovisko zohlednilo podmínky odnětí půdy ze ZPF a mimo jiné je v něm uvedeno, že záměr se nachází na zastavitelných plochách, případně na půdě kvality IV, tedy nízké kvality. Nenarušuje poměry, je veden při kraji jiné komunikace a nevzniknou tzv. zbytkové lochy. V revizním stanovisku ze dne 18. 7. 2023 byla doplněna podmínka podchycení a případného obvodu stávajících meliorací z důvodu zachování odtokových poměrů. Žalovaný v bodech 3 a 10, tj. na stranách 17 až 19 a 25 až 26 napadeného rozhodnutí námitky vypořádal. Revizní stanovisko má soud za přezkoumatelné, je koncipováno úsporně avšak výstižně. Obsahuje i odpověď na otázku způsobu vyhodnocování účelu a potenciální nezbytnosti vyjímání půdy ze ZPF.
57. Soud souhlasí s vyjádřením žalovaného, které převzal z vyjádření Ministerstva životního prostředí, že vyhodnocení otázky nezbytnost záboru ZPF se primárně uplatní již ve fázi územního plánování. Územní řízení nemůže být druhým, dalším a opakovaným kolem ochrany, jak se domáhají žalobci. V pozdějších fázích po schválení územního plánu a při absenci zásadních změn poměrů v území správní orgány zachovávají kontinuitu svých stanovisek. Žalobci možné konkrétní přímé a negativní dopady odnětí půdy ze ZPF neuvedli. Jejich argumentaci lze spíše vnímat tak, že oblast ochrany ZPF použili jako jeden z dalších argumentů pro jejich dosud neúspěšný nesouhlas s výstavbou povolovaného záměru. Soud nedává žalobcům za pravdu ani v tom, že dodatečně stanovená 8. podmínka v revizním stanovisku MŽP je nevyhovující a nevymahatelná. Jedná se o běžně stanovovanou podmínku v místech ovlivněných melioracemi, která je logicky kontrolovatelná stavebním úřadem kdykoli v průběhu provádění stavby, zde zejména při provádění zemních prací v úvodních fázích stavby.

VI. Závěr a náklady řízení

58. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Žalobci na svých právech zkráceny postupem žalovaného nikterak nebyly.
59. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci nebyli v řízení úspěšní. Žalovanému podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.
60. Osobám zúčastněným na řízení nevznikly náklady řízení v souvislosti s plněním povinností uložených soudem (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Soud nemá ani za to, že by bylo na místě z důvodů zvláštního zřetele hodných náklady přiznat. Lze zajisté souhlasit s tvrzením, že se jednalo o vcelku rozsáhlou a komplikovanou věc. Rovněž lze konstatovat, že jistá část námitek žalobců byla koncipována až zavádějícím způsobem. To však nic nemění na tom, že to byl právě stavebník (investor), který se rozhodl pro výstavbu většího hmotového objektu v blízkosti obytné zástavby, a proto mohl a měl rozumně očekávat, že svým záměrem vyvolá negativní ohlasy, na které bude nucen reagovat, a to včetně přezkumu věci před správním soudem.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 18. prosince 2024

Jan Dvořák v. r.
předseda senátu